

DOMINIQUE PERSOONE, THE CHOCOLATE LINE

“De wereld **veroveren** met chocolade uit Oost-Congo”

Toen Dominique Persoone gevraagd werd door Emmanuel de Merode, Anthony Caere en Dimitri Moreels om zijn expertise ten dienste te stellen van een chocoladefabriek die ze wilden oprichten in Oost-Congo, twijfelde hij geen moment.

TEKST: PATRICK VERHOEST | FOTO: GF

Iedereen kent ongetwijfeld Dominique Persoone vanuit de media en vooral van zijn Chocolate Line-chocoladewinkels in Brugge en Antwerpen. Als succesvolle ondernemer wil hij wat terugdoen voor de maatschappij. Met de opbrengst van zijn cacaoplantage en kruidentuin in Mexico steunt hij de plaatselijke dierenbescherming. Het engagement gaat echter veel verder dan dat: “Ik ben dankbaar voor het succes en het geluk dat me overkwam in mijn leven. Daarom wil ik mijn tijd, energie en geld steken in het puur sociaal project in Oost-Congo, waar we in Virunga een chocoladefabriek uit de grond stampten. Winst is niet de bedoeling. Alles blijft ter plaatse om de lokale mensen te helpen.”

Lokale economie

Rond Virunga telen en verkopen 10.000 cacaoboeren hun bonen, terwijl ze vaak niet eens weten waarvoor de bonen dienen. Vandaag produceert de nieuwe fabriek anderhalve ton chocolade per maand: “Dat is emotioneel ongelooflijk voor deze supertrotse mensen. Ze werken er in de eerste chocoladefabriek van Con-

go. De fabriek wordt geleid door een team onder leiding van productiechef Roger, die een maand bij mij de stiel kwam leren. Nu gaan we een ander teamlid een maand hier opleiden. Dat motiveert hen.”

Het project moet ertoe leiden dat zoveel mogelijk lokale mensen aan het werk kunnen. Zo werd gekozen om het inpakwerk te gunnen aan de echtgenotes van de rangers, in plaats van een inpakmachine te kopen.

De aanpak leidde ondertussen tot de oprichting van een eerste chocoladewinkel in Mutwanga, nadat de in coronatijden opgestarte lokale reepjesverkoop een groot succes

bleek. Het leidde zelfs tot een tekort aan chocolade voor export, weet Dominique: “Er is veel vraag vanuit o.a. Noorwegen en Amerika voor onze chocolade omdat het idee aanslaat. Daarom bouwen we nu zelfs een stuk fabriek bij. We gaan de wereld veroveren met onze Congolese chocolade.” Dominique relativiseert met een zijn grapje: “Ik ben maar een klein radertje in wat hier allemaal gebeurt. Vroeger kon de bevolking hier enkel overleven door de jungle te plunderen.

Door mensen als Emmanuel kwam daar verandering in. Recent leidde de installatie van een elektriciteitscentrale tot het oprichten van liefst 1560 nieuwe ondernemingen. Zelf ken ik dames die voor een naaimachine spaarden en nu een boetiekje openen.”

Veiligheid

Dominique Persoone omschrijft het land als een gebied waar alles voorhanden is, maar waar grote armoede heerst. Vooral de instabiliteit en het gebrek aan vei-

ligheid baren hem zorgen: “Toen ik recent de opening van het nieuwe hospitaal van Reginald Moreels bijwoonde, waren net elf mensen vermoord toen ik aankwam. Op het moment dat ik Congo weer ver-

“Het is beter deze mensen een inkomen te geven dan geld te storten op een of andere rekening.”

liet, bleek een gezin van zeven onthoofd. De rebellen hadden het op hun geiten gemunt. Zelf worden wij door rangers beschermd als we verplaatsingen moeten maken, maar veilig voelt het er nooit. Het gevaar loert er steeds om de hoek. Toch wil ik hier verder mee gaan, net als mijn partners. Het is beter deze mensen een inkomen te geven dan geld te storten op een of andere rekening. Ik zie dat het lukt en ik ben daar trots op.” ■